

főtisztek között, Turenne-hez hasonlóan, számosan voltak protestánsok. Megtudhatta továbbá a hallgatóság, hogy XIV. Lajos kísérletet tett egy törzskar létrehozására, melynek révén adminisztratív módon irányíthatna volna az egész hadsereget. Ez utóbbival kapcsolatban még kutatások folynak.

Jean Bérenger előadása nagyon sok érdekességet tartalmazott a XVII. századi francia történelemmel foglalkozók számára.

Sajnálatos, hogy előadását viszonylag kevesen tisztelték meg, pedig személyében olyan történésről van szó, aki kiemelkedően

érdeklődik Magyarország történelme iránt is. (Magyarországgal foglalkozó művei: *Parlament et vie parlementaire en Hongrie 1608–1918*; a Sorbonne Documents sorozatban megjelentek a magyar diéták sérelmei 1655-től 1681-ig. 1975-ben az osztrák abszolútizmus pénzügyi politikájáról írt monográfiát. 1990-ben látott napvilágot a Habsburg Birodalom története, 1279–1918 című kötete, 2000-ben pedig a *Tolerancia vagy vallásbéke Közép-Európában? (1415–1792)* című munkája. Legújabb műve I. Lipóttal foglalkozik, az Osztrák hatalom megalapítója címmel.)

TULIPÁN ÉVA

HADVISELÉS A KÖZPONTI SZEKTORBAN, 1948–1968

Nemzetközi konferencia, Münster, 2007. március 22–23.

A hágai Holland Hadtörténeti Intézet és a potsdami Hadtörténeti Kutatóintézet együttműködésével, a Holland Tanulmányok Központja, a münsteri Westfälische Wilhelms-Universität, a NATO münsteri HQ 1 (Német/Holland) Hadteste és Münster városa támogatásával megrendezett konferenciának a vesztfáliai német egyetemváros biztosított helyszínét.

A konferencia programjában a volt szovjet blokk országai közül – Németország mellett – az Orosz Föderáció képviseltette magát két előadással, a résztvevők pedig főként a szervező országokból és az angolszász nyelvterületről érkeztek. Noha a tanácskozás programjában a tematikai felosztás mellett – hadműveleti tervezés, hírszerzés, logisztikai tervezés és előkészítés, a nagyhatalmak viszonya a közép-szektorhoz, a NATO Északi Hadseregcsoportja és a kettéosztott Németország helyzete a két szemben álló katonai szövetségben – hangsúlyal szerepelt a megosztott Európa mindkét térfelének hadtörténete, a korabeli NATO és a volt Varsói Szerződés (VSZ) katonai szövetségei történetének bemutatása a tárgyalat korszakra vonatkozóan. Ez akkor is igaz, ha a konferencia során végig érezhető volt – az előadók hangsúlyozták is –, hogy a Varsói Szerződés történetében (a nyugati katonai szövetséghez viszonyítva) számtalan feldol-

gozatlan, vagy kevésbé feldolgozott terület mutatkozik, az átfogó vizsgálathoz nemzetközi összefogás szükséges, amelyben kívánatos volna valamennyi volt VSZ tagország részvétele.

Az alábbiakban a tanácskozáson elhangzott gondolatokat és az előadók által jelzett, vagy az igen aktív hallgatói részvétellel zajló viták során felmerült kérdéseket, problémákat szeretném röviden összefoglalni. „A központi szektor, mint hadszíntér” címmel tartott nyitó előadásában *Lawrence S. Kaplan*, a kenti Állami Egyetem és a Georgetown Egyetem nagy tekintélyű professzora Európa katona megosztottságának állandósulását, annak a brüsszeli egyezménytől (1948) a NATO megalakulásán (1949) és Nyugat-Németország felvételén (1955) keresztül a VSZ megalakulásáig (1955) tartó lépéseit foglalta össze, valamint a létrejött két katonai blokk közötti valódi konfliktushelyzeteket tekintette át. Ez utóbbiak közé sorolta az első berlini válságot és a prágai tavasz eseményeit. A legforróbb krízishelyzetként a kubai rakétaválságot emelte ki, amely megmutatta, hogy az atomfegyver nem vehető be, mivel alkalmazása használójára is veszélyt jelentene.

A konferencia hozadékait összefoglaló előadásában *Gregory W. Pedlow*, a Szövetséges Haderők Európai Főparancsnoksága (SHAPE)

Történeti Hivatalának vezetője visszatért erre a problémára, kiemelve, hogy a kubai válság után a NATO egyre inkább úgy látta: „a nukleáris háború megnyerhetetlen,” és a 60-as évek második felére kikristályosodó „rugalmas reagálás” keretében egyre inkább a hagyományos hadviselés eszközeire helyeződött a hangsúly. Ugyanakkor a nukleáris egyensúly fenntartását, elrettentés céljából, továbbra is létfontosságúnak tekintették.

Donald C. Carter, az Egyesült Államok Hadserege Hadtörténeti Központjának munkatársa az 1960-as évek közepétől az atomfegyverrel szemben az amerikai hadseregben is érezhető növekvő szkepticizmus okát a második világháborúban a felső katonai vezetésben szolgáló generáció nyugdíjba vonulásában látta: a következő generáció már óvatosabban közelített a kérdéshez, amelyet a nyugatnémetek is örömmel fogadtak. A nyugatnémetek kezdettől fogva ellenérzésekkel viseltettek az atomfegyverek alkalmazása iránt, mivel egy esetleges háború, nagy valószínűséggel, éppen a német területeken zajlott volna. A konferencia több előadója egyetértett abban, hogy a fegyverkezési verseny paradox módon éppen az atomfegyverek alkalmazhatatlanságának felismerése után kezdődött. Mint *Gregory W. Pedlow* hangsúlyozta, a hidegháború „az a háború volt, amely szerencsés módon soha nem történt meg”, ám amelynek fenyegetését mindkét fél halálos komolysággal átérezte.

A távollévő *Viktor A. Gavrilov*, a moszkvai Hadtörténeti Intézet Külföldi Hadtörténeti Részlegének vezetője a konferenciára eljuttatott előadásában annak a nézetének adott hangot, hogy az Egyesült Államok csak azért nem indított háborút Európában, mert a Szovjetunió erős csapatokat állomásoztatott Közép-Európában.

Jan Hoffenaar, a Holland Hadtörténeti Intézet munkatársa a VSZ hírszerzéséről szóló előadásában kiemelte: a keleti szövetségben az a meggyőződés uralkodott, hogy a háború az „imperialisták” támadásával kezdődik majd. 1963-ra a STASI kiderítette, hogy a NATO taktikát váltott (a már említett rugalmas reagálás keretében), amit a VSZ gyengeségként értelt.

Matthias Uhl, a moszkvai Német Történeti Intézet fiatal munkatársa nagyszerű előadásában bemutatta, hogyan tolódozott el a hangsúly a szovjet katonai tervezésben és felfogásban

az 1950–60-as évek folyamán a területvédelemtől a totális nukleáris háborúra készülés irányába. 1957-ben Zsukov kelet-berlini titkos beszédében úgy vélte, hogy egy offenzíva esetén a szovjet csapatok a támadás második napján elérik a La Manche csatornát. Még az 1961-es „Burja” hadművelési tervben is az áll, hogy a csapatoknak öt napon belül át kell kelniük a Rajnán (Bonn és Mannheim között), „a villám-hadművelet garantálhatja a győzelmet,” ezért meglepetésszerű támadást kell végrehajtani, két nap leforgása alatt.

Kérdésként merült fel a vitában: a VSZ tagjai és a Szovjetunió valóban hittek-e abban, hogy a NATO fog először támadást intézni államaik ellen. Több hozzászóló ezt a korszak egyik kulcskérdésének minősítette, a választ azonban korántsem ítélték könnyen eldönthetőnek. *Torsten Diedrich*, a potsdami Hadtörténeti Kutatóintézet munkatársa szerint az agresszív NATO-kép egyik funkciója az volt, hogy annak segítségével lehessen egyben tartani a VSZ szövetségét.

A kutató emellett csatlakozott *Matthias Uhl* álláspontjához, rámutatva, hogy az 1960-as évek előrehaladtával egyre inkább támadó felfogású haditervek készültek a VSZ keretében. Ennek megfelelően a keleti blokk legjelentősebb logisztikai hálózata a kelet-német területeken épült ki, ahol az úthálózatra és távközlési eszközökre fordított beruházások 70 %-át háborús célokra fordították.

A megosztott Németország történetét tárgyaló rész vitájában a konferencia legdrámaibb kérdése fogalmazódott meg: vajon milyen szerepe volt a nemzeti érzelmeknek a hidegháború időszakában, megtámadta volna-e az egyik Németország a másikat, és ha igen, engedelmeskedtek volna-e a hadsereg tagjai. A potsdami intézet két munkatársa – a nyugatnémet történelmet kutató *Helmut R. Hammerich*, és a keletnémet területekkel foglalkozó *Thorsten Diedrich* – véleménye megegyezett az igenlő válaszban: a katonákat úgy képezték ki, hogy ne kérdőjelezzék meg az adott parancsot. Ugyanakkor ebből a szempontból különösen öröndetes, hogy a németeknek sohasem kellett a valóságban mérlegelniük e döntés súlyát.

A másik oldalról közelítve a kérdést, több előadás során – többek között VSZ döntéseinek erőteljes központosítottága kapcsán – felvetődött, hogy a Szovjetunió és szövetségesei valóban képesek lettek volna-e villám-támadást végrehajtani a nyugat-európai terü-

letek ellen. *Richard J. Aldrich*, a Nottinghami Egyetem professzora szerint a NATO hírszerzése és ennek következtében a Nyugat meg volt győződve arról, hogy a Szovjetunió és a VSZ tagországok képesek végrehajtani egy esetleges gyors támadást. Ezt erősítették meg 1956, 1968 és különösen az izraeli Yom kippur-háború (1973) eseményei: az utóbbinál az egyiptomi–szíriai mozgósítás mechanizmusa a VSZ rendszeréhez hasonlóan működött, és igen gyors támadás kivitelezésére volt képes.

A program során, „pihenésképpen,” a résztvevők megtekintették a münsteri városházának azt a termét, amelyben a közép-európai régió fejlődési irányát évszázadokra meghatározó 1648-as vesztfáliai békét kihirdették.

A gyönyörű, gótikus terem története szimbolikusan kapcsolódik a konferencia témájához, hiszen a vesztfáliai béke, más korszakban, más vonatkozásokban, de Közép-Európa megosztottságát eredményezte – tovább erősítette a Német-Római Császárság széttagoltságát – csakúgy, mint a hidegháború évei.

Tisztelettel kérjük,
hogy adója egy százalékaival
támogassa

a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeumot

Adószámunk:

15701202-2-51

vagy

a Magyar Hadi Történetírást Támogató

Közhasznú Alapítványt

Adószámunk:

18071339-1-41

TARTALOM

TANULMÁNYOK	
DOMBRÁDY LÓRÁND	Vörös János a M. Kir. Honvéd Vezérkar élén Magyarország német megszállásának időszakában (1944. április 19 – 1944. október 16.) 3
SZÁMVÉBER NORBERT	A kontra kontrája. A komáromi páncélosütökzet, 1945. január 6 – 22. 73
KÖZLEMÉNYEK	
SZABÓ MÁRIA	Honvéd nevelőintézetek kettős irányítása a két világháború között 157
SALLAY GERGELY PÁL	Japán–magyar katonadiplomáciai kapcsolatok, 1938–1944 183
BONHARDT ATTILA	Kisbarnaki Farkas Ferenc és a rendelkezésre álló levéltári dokumentumok 203
MŰHELY	
NÉGYESI LAJOS	Hadtörténelmi példák felhasználása a katonai oktatásban 221
GERMUSKA PÁL	Kutatás-fejlesztés és nyugati licenckek a magyar hadiiparban az 1970-es, 1980-as években 233
FORRÁSKÖZLEMÉNYEK	
ILLÉSFALVI PÉTER – – SZABÓ PÉTER	A soproni 7. önálló huszárszázad harctéri naplói, 1942–1943 247
SUBA JÁNOS	Nagyobb honvédségi építkezések helyzete 1943. január 31-én 315
VISSZAEMLEKEZÉSEK	
MARTIN KORNÉL	A gimnáziumtól a Ludovikáig 329
SZEMLE	
* * *	Von der Revolution zur Reaktion – Quellen zur Militärgeschichte der ungarischen Revolution 1848–49 (<i>Zachar Péter Krisztián</i>) 363
JOCHEN OLTMER (HRSG.)	Kriegsgefangene im Europa des Ersten Weltkrieges (<i>Balla Tibor</i>) 366
ANDREAS BIRKEN – – HANS-HENNING GERLACH	Atlas und Lexikon zum Ersten Weltkrieg. Band I-II. (<i>Balla Tibor</i>) 369
ALEXANDER GRUJOV	Puskaporos tavasz (<i>Ravasz István</i>) 371
STARK TAMÁS	Magyar foglyok a Szovjetunióban (<i>Szakály Sándor</i>) 375
RAVASZ ISTVÁN (SZERK.)	Emlékek a Hadak útja mentén, avagy hadtörténelem, kegyelet és hagyományörzés (<i>Négyesi Lajos</i>) 377
KRÓNICA	
KOVÁCS ZSOLT	Jean Bérenger előadása Turenne marsallról a Hadtörténelmi Intézetben 381
TULIPÁN ÉVA	Hadviselés a központi szektorban, 1948–1968. Nemzetközi konferencia, Münster, 2007. március 22–23. 383

CONTENTS

STUDIES		
LÓRÁND DOMBRÁDY	János Vörös, Chief of Staff of the Royal Hungarian Armed Forces in the Period of Hungary's German Occupation, 19 April to 16 October 1944.....	3
NORBERT SZÁMVÉBER	Impeding a Counterattack. The Tank Battle of Komárom, 6–22 January 1945.....	73
PUBLICATIONS		
MÁRIA SZABÓ	Hungarian Military Schools under Dual Control in the Interwar Period.....	157
GERGELY PÁL SALLAY	The Military Aspects of Japanese-Hungarian Diplomatic Relations, 1938–1944.....	183
ATTILA BONHARDT	Ferenc Kisbarnaki Farkas and the Available Archival Sources.....	203
WORKSHOP		
LAJOS NÉGYESI	Quoting Military Historical Examples in Military Education.....	221
PÁL GERMUSKA	Development of Research and Western Licences in Hungarian Munitions Industry in the 1970s and 1980s.....	233
HISTORICAL SOURCES		
PÉTER ILLÉSFALVI – – PÉTER SZABÓ	The Dispatches of the 7th “Sopron” Independent Hussar Squadron, 1942–1943.....	247
JÁNOS SUBA	The State of Major Military Building Operations on 31 January 1943.....	315
MEMOIRS		
KORNÉL MARTIN	From the Grammar School to the Military College.....	329
REVIEW		
* * *	Von der Revolution zur Reaktion – Quellen zur Militärgeschichte der ungarischen Revolution 1848–49 (<i>PéterKrisztián Zachar</i>).....	363
JOCHEN OLTMER (ED.)	Kriegsgefangene im Europa des Ersten Weltkrieges (<i>Tibor Balla</i>)... ..	366
ANDREAS BIRKEN – HANS- -HENNING GERLACH	Atlas und Lexikon zum Ersten Weltkrieg. Band I–II. (<i>Tibor Balla</i>).....	369
ALEXANDER GRUJOV	A Tense Spring (<i>István Ravasz</i>).....	371
TAMÁS STARK	Hungarian Prisoners in the Soviet Union (<i>Sándor Szakály</i>).....	375
ISTVÁN RAVASZ (ED.)	Memories along the Triumphal Way – Military History, Tribute and Traditions (<i>Lajos Négyesi</i>).....	377
CHRONICLE		
ZSOLT KOVÁCS	A Lecture by Jean Bérenger on Marshal Turenne in the Institute of Military History.....	381
ÉVA TULIPÁN	Warfare in the Central Sector, 1948–1968. International Conference, Münster, 22–23 March 2007.....	383

TABLE DES MATIERES

ETUDES		
LÓRÁND DOMBRÁDY	János Vörös, chef d'état-major de l'armée royale hongroise lors de l'occupation allemande de la Hongrie (19 avril 1944 – 16 octobre 1944).....	3
NORBERT SZÁMVÉBER	Le contre du contre. La bataille blindée de Komárom, 6–22 janvier 1945.....	73
PUBLICATIONS		
MÁRIA SZABÓ	La double administration des écoles militaires «honveds» entre les deux guerres mondiales.....	157
GERGELY PÁL SALLAY	Relations de diplomatie militaire entre le Japon et la Hongrie, 1938–1944.....	183
ATTILA BONHARDT	Ferenc Kisbarnaki Farkas et les documents d'archives disponibles.....	203
ATELIER		
LAJOS NÉGYESI	Exploitation d'exemples d'histoire militaire dans l'enseignement militaire.....	221
PÁL GERMUSKA	Recherche et développement et des licences occidentales dans l'industrie militaire hongroise au cours des années 1970 et 1980....	233
PUBLICATIONS DE SOURCE		
PÉTER ILLÉSFALVI – –PÉTER SZABÓ	Les journaux de guerre de la 7 ^e compagnie indépendante de husards de Sopron, 1942–1943.....	247
JÁNOS SUBA	État des principales constructions militaires le 31 janvier 1943.....	315
MEMOIRES		
KORNÉL MARTIN	Du lycée à l'Académie militaire Ludovika.....	329
REVUE		
* * *	Von der Revolution zur Reaktion – Quellen zur Militärgeschichte der ungarischen Revolution 1848–49 (<i>Péter Krisztián Zachar</i>).....	363
JOCHEN OLTMER (HRSG.)	Kriegsgefangene im Europa des Ersten Weltkrieges (<i>Tibor Balla</i>)....	366
ANDREAS BIRKEN – HANS- -HENNING GERLACH	Atlas und Lexikon zum Ersten Weltkrieg. Band I-II. (<i>Tibor Balla</i>)...	369
ALEXANDER GRUJOV	Printemps explosif (<i>István Ravasz</i>).....	371
TAMÁS STARK	Prisonniers hongrois dans l'Union soviétique (<i>Sándor Szakály</i>).....	375
ISTVÁN RAVASZ (RED.)	Mémoires sur la route des Armées ou bien Histoire militaire, recueillement et le respect des traditions (<i>Lajos Négyesi</i>).....	377
CHRONIQUE		
ZSOLT KOVÁCS	Conférence de Jean Bérenger sur le maréchal Turenne à l'Institut d'Histoire militaire.....	381
ÉVA TULIPÁN	La guerre dans le secteur central, 1948–1968. International conférence, Münster, 22–23 mars 2007.....	383

INHALT

STUDIEN

LÓRÁND DOMBRÁDY	János Vörös an der Spitze des königl. ung. Honved-Generalstabs zur Zeit der Besetzung Ungarns durch die Deutschen, 19. April 1944 – 16. Oktober 1944.....	3
NORBERT SZÁMVÉBER	Das Kontra des Kontras. Die Panzerschlacht bei Komárom, 6 – 22. Januar 1945	73

MITTEILUNGEN

MÁRIA SZABÓ	Die doppelte Leitung der Honved-Militärschulen in der Zwischenkriegszeit.....	157
GERGELY PÁL SALLAY	Japanisch-ungarische militär-diplomatische Beziehungen, 1938–1944	183
ATTILA BONHARDT	Ferenc Kisbarnaki Farkas und die zur Verfügung stehenden Archivadokumente.....	203

WERKSTATT

LAJOS NÉGYESI	Die Verwendung von militärhistorischen Beispielen in der Militärausbildung	221
PÁL GERMUSKA	Forschung und Entwicklung, sowie westliche Lizenzen in der ungarischen Kriegsindustrie in den 1970er und 1980er Jahren	233

QUELLENPUBLIKATIONEN

PÉTER ILLÉSFALVI – – PÉTER SZABÓ JÁNOS SUBA	Die Tagebücher der 7. selbständigen Husarenkompanie von Sopron vom Kriegsschauplatz, 1942–1943	247
	Die Situation größerer Bauarbeiten bei der Honved-Armee am 31. Januar 1943	315

ERINNERUNGEN

KORNÉL MARTIN	Vom Gymnasium bis zum Ludoviceum.....	329
---------------	---------------------------------------	-----

RUNDSCHAU

* * *	Von der Revolution zur Reaktion – Quellen zur Militärgeschichte der ungarischen Revolution 1848–49 (<i>Péter Krisztián Zachar</i>)	363
JOCHEN OLTMER (HRSG.)	Kriegsgefangene im Europa des Ersten Weltkrieges (<i>Tibor Balla</i>)	366
ANDREAS BIRKEN – HANS- -HENNING GERLACH	Atlas und Lexikon zum Ersten Weltkrieg. Band I–II. (<i>Tibor Balla</i>)	369
ALEXANDER GRUJOW	Schießpulver-Frühling (<i>István Ravasz</i>)	371
TAMÁS STARK	Ungarische Gefangene in der Sowjetunion (<i>Sándor Szakály</i>)	375
ISTVÁN RAVASZ (RED.)	Erinnerungen entlang des Kriegspfades, oder Militärgeschichte, Pietät und Traditionspflege (<i>Lajos Négyesi</i>).....	377

CHRONIK

ZSOLT KOVÁCS	Der Vortrag von Jean Bérenger über Marschall Turenne im Institut für Militärgeschichte	381
ÉVA TULIPÁN	Kriegführung im Zentralsektor, 1948–1968. Internationale Konferenz, Münster, 22–23 März, 2007	383

СОДЕРЖАНИЕ

СТАТЬИ	
ЛОРАНД ДОМБРАДИ	Янош Вереш во главе Генерального Штаба Венгерской королевской хонведской Армии в период немецкой оккупации Венгрии (с 19 апреля по 16 октября 1944 года)..... 3
НОРБЕРТ САМВЕБЕР	Контра контры. Танковая битва при Комароме. 6–12 января 1945 года..... 73
СООБЩЕНИЯ	
МАРИЯ САБО	Двойственное руководство хонведскими военными училищами в период между двух мировых войн 157
ГЕРГЕЙ ПАЛ ШАЛЛАИ	Японско-венгерские военно-дипломатические отношения в период с 1938 по 1944 гг. 183
АТТИЛА БОНХАРДТ	Ференц Кишбарнаки Фаркаш и имеющиеся в распоряжении архивные документы 203
МАСТЕРСКАЯ	
ЛАЙОШ НЕДЬЕШИ	Использование военно-исторических примеров в военном обучении 221
ПАЛ ГЕРМУШКА	Исследования, развитие и западные лицензии в венгерской военной промышленности, 1973–1983 гг. 233
ИСТОЧНИКИ	
ПЕТЕР ИЛЛЕШФАЛВИ – – ПЕТЕР САБО ЯНОШ ШУБА	Дневники с полей сражений шопронской 7 отдельной гусарской роты, 1942–1943 гг. 247
	Состояние строительства более крупных военных объектов на 31 января 1943 года..... 315
МЕМУАРЫ	
КОРНЕЛЬ МАРТИН	От гимназии до Людовики 329
ОБЗОР	
* * *	Von der Revolution zur Reaktion – Quellen zur Militärgeschichte der ungarischen Revolution 1848–49. (<i>Петер Кристиан Захар</i>) 363
JOCHEN OLTMER (HRSG.)	Kriegsgefangene im Europa des Ersten Weltkrieges (<i>Тибор Балла</i>) 366
ANDREAS BIRKEN – HANS- -HENNING GERLACH	Atlas und Lexikon zum Ersten Weltkrieg. Band I–II. (<i>Тибор Балла</i>)..... 369
АЛЕКСАНДЕР ГРУЙОВ	Весна с запахом пороха (<i>Иштван Равас</i>)..... 371
ТАМАШ ШТАРК	Венгерские военнопленные в Советском Союзе (<i>Шандор Сакай</i>) 375
ИШТВАН РАВАС (РЕД.)	Память вдоль путей прохождения войск. Военная история, отдавание почестей погибшим и сохранение традиций. (<i>Лайош Недьешеш</i>)..... 377
ХРОНИКА	
ЖОЛЬТ КОВАЧ	Доклад Жана Беренгера о маршале Тюренн в Военно-Историческом Институте Венгрии 381
ЕВА ТУЛИПАН	Ведение войны в центральном секторе, 1948–1968. Международная конференция, Мюнстер, 22–23 марта 2007 г. 383

MILITÄRGESCHICHTLICHE MITTEILUNGEN

Vierteljahresschrift des Instituts und
Museums für Militärgeschichte

Gründungsjahr: 1888

Chefredakteur: Ferenc Csákváry

Verantwortlicher Redakteur: Gábor Hausner

Leiter der Rubrik Rundschau: Ferenc Pollmann

Redaktionskomitee:

Gábor Ágoston, Tibor Balla, Gábor Bona,
Attila Bonhardt, István Czigány, Tamás
Csikány, Lóránd Dombrády, Tibor Hajdu,
Róbert Hermann (President), József Holló,
Miklós Horváth, Ferenc Lenkefi, József
Lugosi, György Markó, Imre Okváth, Géza
Pálffy, Ferenc Pollmann, Erwin A. Schmidl,
Vladimír Segeš, Sándor Szakály, György
Székely, Ferenc Tóth, Aladár Urbán, János
Varga J., László Veszprémy, József Zachar

Herausgegeben vom Institut und Museum für
Militärgeschichte des Ministeriums für
Landesverteidigung

1014 Budapest I., Kapisztrán tér 2-4.

Postanschrift: Budapest, Pf. 7., H-1250.

Tel.: (36-1)-325-16-00, Fax: (36-1)-325-16-04

Redaktion und Verlagsbüro:

1014 Budapest I., Kapisztrán tér 2-4. Postan-
schrift: Budapest, Pf. 7. H-1250.

Tel.: (36-1)-325-16-44, Fax: (36-1)-325-16-46

E-Mail-Adresse: hkszerk@gmail.com

Internetversion: www.epa.oszk.hu/hk

Abonnement:

2000,- HUF/Jahr. 500,- HUF/Vierteljahr

Vertrieb:

Magyar Posta Rt. Üzleti és Logisztikai Köz-
pont

Abonnement für das Ausland:

im Büro für Zeitungsubonnements

Központi Hírlap Centrum

1089 Budapest VIII., Orczy tér 1.

Postanschrift: H-1900 Budapest,

E-Mail: hirlapelofizetes@posta.hu

ВОЕННО-ИСТОРИЧЕСКИЙ ВЕСТНИК

Поквартальный Журнал Института
и Музея Военной Истории

Год основания: 1888

Главный редактор: Ференц Чаковари

Ответственный редактор: Габор Хаушнер

Ведущий раздела Обзора: Ференц Поллманн

Редакционная коллегия:

Габор Агостон, Тибор Балла, Габор Бона, Ат-
тила Бонхардт, Иштван Цигань, Тамаш Чи-
кань, Лоранд Домбради, Тибор Хайду, Роберт
Херманн (председатель), Йозеф Холло, Мик-
лош Хорват, Ференц Ленкефи, Йозеф Луго-
ши, Дьердь Марко, Имре Окватх, Геца Палф-
фи, Ференц Поллманн, Эрвин А. Шмидл,
Владимир Сегеш, Шандор Сакай, Дьердь Се-
кей, Ференц Тотх, Аладар Урбан, Янош Й.
Варга, Ласло Веспреми, Йозеф Захар

Издает: Институт и Музей
Военной Истории

Министерства Обороны

1014 Будапешт I, площадь Капистран 2-4

Почтовый адрес: Будапешт П/я. 7. H-1250

Тел.: (36-1)-325-16-00, Факс: (36-1)-325-16-04

Редакция и Издательство:

1014 Будапешт I, площадь Капистран 2-4

Почтовый адрес: Будапешт П/я. 7. H-1250

Тел.: (36-1)-325-16-44, Факс: (36-1)-325-16-46

Адрес E-Mail: hkszerk@gmail.com

Электронный вариант: www.epa.oszk.hu/hk

Абонементная плата по подписке:

На 1 год 2000, на 1 квартал 500 форинтов

Распространяет:

Коммерческий и Логистический Центр
А/О Венгерская Почта

Подписка за границей:

В Бюро подписки на газеты

Központi Hírlap Centrum

1089 Budapest VIII., Orczy tér 1.

Почтовый адрес: H-1900 Budapest,

e-mail: hirlapelofizetes@posta.hu

Ára: 500,- Ft

E számunk tartalmából

„Szombathelyi Ferenc vezérezredesnek a katonapolitika osztályon 1945 novemberében tett vallomásaiban kifejtett véleménye Vörös János vezérezredesnek, akkori honvédelmi miniszternek a háború alatti szerepéről lesújtó volt. Kihallgatói örömmel hallgatták az elmarasztaló szavakat, hiszen Vörös tudtán kívül már maga is megfigyelésük alatt állt...

Szombathelyinek ez a személyes ellenszenvon alapuló megnyilvánulása egyik döntő meghatározója volt a Vörös háború alatti szerepéről kialakult képnek. Egy merőben más Vörös Jánost ismerünk meg belőle, mint amilyenek ő magát 1945 előtt és után tudta és láttatni akarta... Szembesítve az őt németbarátsággal, szélsőjobboldali szimpátiával és az ezekre épített céltudatos karrierista törekvésekkel vádoló, elfogult véleményekkel, valamint a rendelkezésre álló dokumentumokkal, megkíséreljük objektíven bemutatni a kétségkívül karriervágy orientálta, a kudarcot nehezen viselő Vörös János 1944. évi tevékenységét a M. Kir. Honvéd Vezérkar élén.”

(Dombrády Lóránd: Vörös János a M. Kir. Honvéd Vezérkar élén Magyarország német megszállásának időszakában, 1944. április 19 – 1944. október 16.)

„Amikor a komáromi páncélosütőközet véget ért, a »Konrad 3« hadművelet nyomán kialakult harmadik székesfehérvári páncéloscsata már teljes intenzitásban tombolt. A Dunától északra azonban átmeneti nyugalom állt be, noha a vidéket elborította az elmúlt hetek harcainak minden borzalma. Ahogy ezt egy szemtanú megélte:

»A lakosságot pedig kivezényelték az elesettek temetésére. De temetni nem lehetett a januári télben. Így, mint a hasábfát szokták, ölekbe rakták az elesetteket. Szénné égett emberi testek, emberi testrészek hevertek szanaszét: itt egy kéz, ott egy láb tanúskodott a háború borzalmairól... Ez a látvány tett pontot – részemről – a januári szovjet támadás végére.«”

(Számvéber Norbert: A kontra kontrája. A komáromi páncélosütőközet, 1945. január 6–22.)

„Az utóbbi hónapokban heves indulatokat váltott ki egy egykori tábornok, kisbarnaki Farkas Ferenc vezérezredes (1892–1980) rehabilitálásának kérdése. Az ügyvel kapcsolatban a sajtóban és az elektronikus médiában számos igazság, féligazság és téves állítás jelent meg, illetve hangozott el. Írásomban a levéltárakban található adatok alapján szeretném bemutatni, mi áll róla a korbéli dokumentumokban, hogyan vélekedtek felőle kortársai, személyes és politikai ellenfelei, végül, miként ír önmaga saját tevékenységéről, cselekedeteiről.”

(Bonhardt Attila: Kisbarnaki Farkas Ferenc és a rendelkezésre álló levéltári dokumentumok)